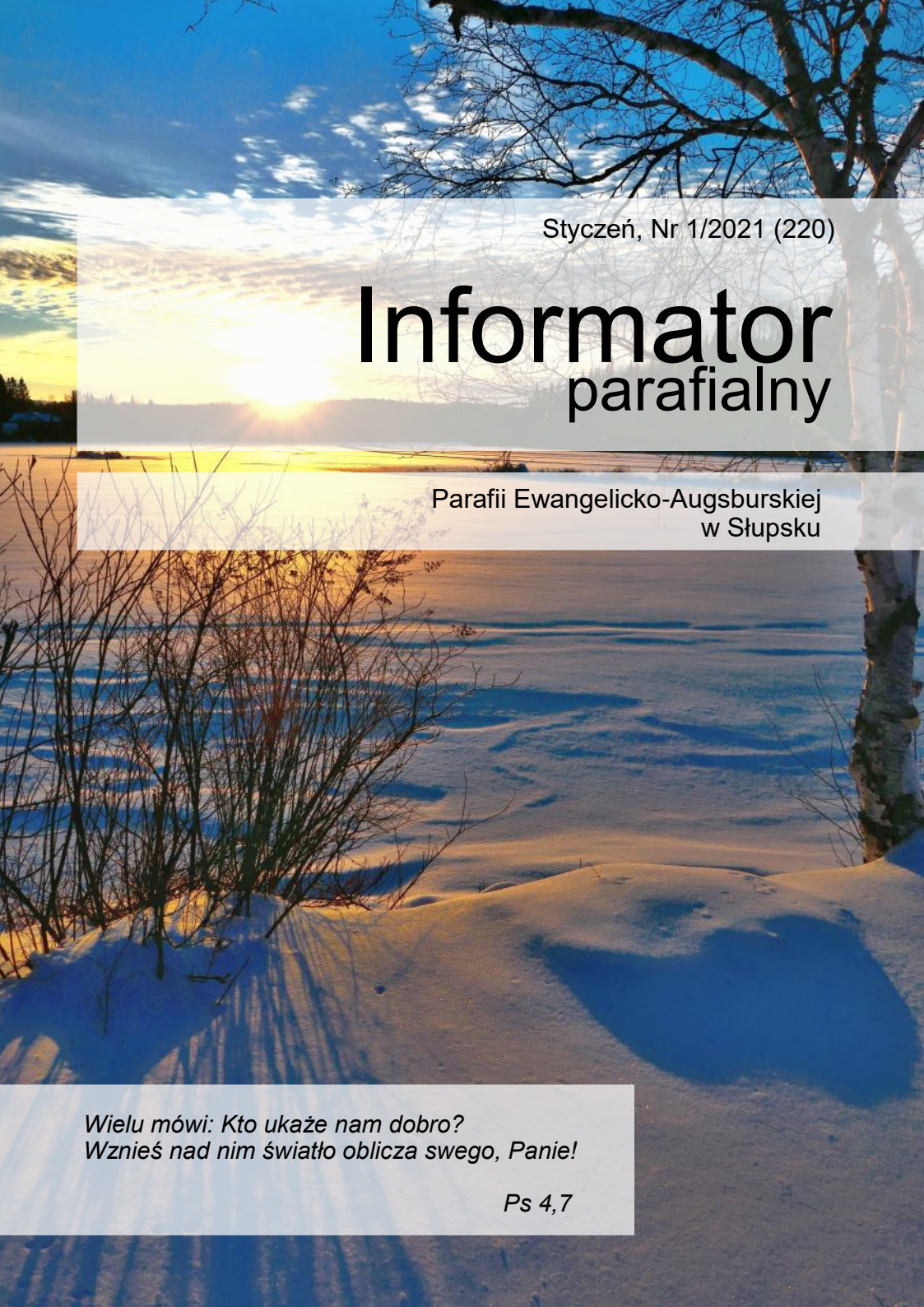

Styczeń, Nr 1/2021 (220)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

*Wielu mówi: Kto ukaże nam dobro?
Wznies nad nim światło oblicza swego, Panie!*

Ps 4,7

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL **25160014621816836860000001**

KOD SWIFT: PPABPLPK

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. 00 48 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. Wojska Polskiego 47

Kaplica w Głównicy: Głównica, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Słowo duszpasterza

ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz Parafii
w Słupsku*

*Wielu mówi: Kto ukaże nam dobro?
Wznies nad nim światło oblicza swe-
go, Panie!*

Ps 4,7

Drodzy w Chrystusie!

Z nadzieją wkraczamy w Nowy Rok! Miniony nie należał do tych, które będziemy wspominali z rozrzewnieniem. Był to czas niepewności, lęku ale także doświadczenia znikomości człowieka. Wielu doświadczyło choroby, także straty bliskich, przez co w życiu i w sercach wielu ludzi pojawił się smutek, być może nawet zwątpienie oraz pytania o sens tego, co się dzieje. Z innej strony, w związku z pandemią, zadziało się całe mnóstwo dobrych rzeczy. Wielu ludzi pomagało innym zupełnie bezinteresownie, z potrzeby serca. To naprawdę piękne dowody na to, że wbrew panującej opinii

widzimy potrzebę pomagania innym i angażowania się w dzieło diakonii, która jest integralną częścią Kościoła Jezusa Chrystusa. To Jezus pokazuje nam bowiem jak czynić dobro, jak dzielić się dobrem.

Niech 2021 rok, który przeżywać będziemy w naszym Kościele pod hasłem *Tożsamości luterkańskiej*, będzie dla nas okazją do składania świadectwa o Tym, który jest Światłością i w światłości, którego jako luteranie, zgodnie z zasadą *jedynie Chrystus*, oraz z w myśl hasła roku *Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest Ojciec wasz (Łk 6,36)* chcemy iść oraz głosić Chrystusa i czynić dobro.

Z modlitwą
i błogosławieństwem
Wasz Duszpasterz

Epifania Światłości.

ks. Wojciech Froehlich

Powstań, zaświeć, bo przychodzi twoje światło i chwała Pana rozbłyśka nad tobą! (2) Ciemności bowiem okrywają ziemię i gęsty mrok - ludy, lecz nad tobą jaśnieje Pan i objawia się Jego chwała. (3) Narody pójdą do twojego światła i królowie do twego wschodzącego blasku. (4) Podnieś oczy i spojrzij wokoło - ci wszyscy zgromadzeni przychodzą do ciebie. Twoi synowie przybywają z daleka, twoje córki są niesione na rękach. (5) Gdy to ujrzysz, będziesz promienieć, twoje serce przepełni się wzruszeniem, bo bogactwo morza przyplynie i zasoby narodów przybędą do ciebie. (6) Zaleje cię mnogość wielbłądów, dromadery Madianu i Efy. Wszyscy przybywający z Saby, przyniosą złoto i kadzidło i rozgłoszą chwałę Pana. Iz 60, 1-6 (BE)

Umilowani w Chrystusie!

Objawienie Pańskie to jedno w ważniejszych świąt chrześcijańskich. Choć zwykło się wiązać z tym świętem róż-

ne zwyczaje i tradycje mające dłuższą bądź krótszą historię, to nie ma ono takiego znaczenia historycznego, ale niesie w sobie przekaz teologiczny, czyli uczący nas czegoś o Bogu i jego zamiarach wobec świata. Wokół obchodów święta Epifanii, jak również je nazywamy (bo epifania to inaczej objawienie) pojawia się wiele spekulacji i dyskusji kim tak naprawdę byli ci wędrowcy, którzy przyszli do Jezusa, do Betlejem, czy królami, czy magami, czy może jeszcze kimś innym, ilu ich było, jak się nazywali, z jakiego kraju czy krajów pochodzili, jak długo szli do tego Betlejem, czy spotkali Jezusa w tej szopie, w której się urodził, czy w innym miejscu? Pytań i spekulacji wokół tej, opisanej jedynie przez ewangelistę Łukasza historii jest bardzo wiele. Wielu tak też traktuje tę historię nadając jej bardziej ludowy charakter i w ten sposób umacnia te wszystkie „ludowe” dodatki do święta Objawienia Pańskiego, czyniąc z nich jego istotę – jego sens. (zresztą nie tylko przy okazji tego święta). Jeśli spró-

bujemy rozpakować to święto z wszystkich ludzkich tradycji i teorii i nie będziemy zastanawiać się nad liczbami, statusem społecznym, narodowością, czy też miejscem spotkania owych wędrowców to może wtedy bardziej jasnym się dla nas stanie właściwy sens tej historii i to czego ona w Łukaszkowym przekazie nas uczy. Co mówi nam o Bogu, Jego zamiarach i planach wobec człowieka i świata. W jaki sposób poprzez ten przekaz Bóg dociera do człowieka.

Jak możemy wnioskować z przeczytanego fragmentu księgi Izajasza cudowne Narodzenie, o którym opowiadają Ewangelie ma oświecić świat spowity w ciemności. Ta ciemność to oczywiście nie jakaś wieczna noc polarna, ale to ciemność wywołana tym, co nazywamy grzechem. Czasami staramy się uciekać od tego tematu, bo już samo słowo „grzech” kojarzy się nam z czymś brudnym, paskudnym, do czego mamy obrzydzenie, ale z drugiej strony jest to też coś co człowieka intryguje, czego chce się zakosztować, tak tylko na próbę... O grzechu musimy mówić w kościele, bo nikt z nas nie jest od niego wolny. Ostatnio wręcz wiele mówi się o grzechach kościoła, ale myślę, że to jest zbyt nieuproszczenie, bo nie sam kościół jako wspólnota wierzących w Chrystusa, nawet nie kościół jako instytucja, ale poszczególni ludzie tworzący ten ko-

ściół są grzeszni i to z całą stanowczością trzeba nazywać po imieniu. Bóg dając Izraelowi Dekalog piętnował wszelkie złe zachowania człowieka wobec Boga, ale także człowieka wobec drugiego człowieka. Zadaniem Kościoła jest zatem po pierwsze piętnowanie grzechu, wzywanie człowieka do nawrócenia, ale przede wszystkim zwiastowanie człowiekowi łaski zbawienia. O tym mówi nam owa gra światłości i ciemności, której

używa Izajasz do narysowania tej ogromnej nadziei jaką ludzkość, a w wypadku tego konkretnego tekstu, Izrael, otrzyma od Boga. Dla nas oczywistym jest, że to rozświetlenie ciemności grzechu już się wydarzyło. Człowiek zobaczył Boga, Boga wcielonego, który dzięki aktowi narodzenia stał się bliski człowiekowi. To jest Bóg do którego może przyjść każdy człowiek niezależnie od jakichkolwiek czynników. Ta zawarta w Izajaszowym przekazie zapowiedź o tłumach, które będą podążać do tej światłości także już się dzieje. Spójrzcie jaka jest liczba

tych, którzy poznają Chrystusa, rozpoznają w Nim Zbawiciela, zapowiadane Mesjasza. To są ci wszyscy, którzy przychodzą do Boga przez wiarę w Jego Syna, to są ci wszyscy, którzy są uczestnikami Jego łaski zbawienia. Z całą świadomością nie chcę podawać tu liczb, bo nawet gdybyśmy mieli dane statystyczne podające liczbę wszystkich chrześcijan na świecie, to nie oddawałoby to ilości ludzi rzeczywiście wierzących i żyjących prawdziwą wiarą w Chrystusa nie tylko od święta, ale na co dzień. Niestety trudną dla nas prawdą, ale prawdą jest także fakt, że wielu ludzi świadomie odrzuca Chrystusa uznając, że Boga nie ma, mając ku temu swoje teorie, ale niestety wielu swoje rozstanie z wiarą zawdzięcza postawie ludzi kościoła. To musimy sobie jasno powiedzieć i nie mam tu na myśli jakiegoś jednego konkretnego kościoła instytucjonalnego. Takie postawy są grzechem, który zakrywa Światłość Chrystusa, do zwiastowania której Kościół a ściślej mówiąc ludzie w Kościele są powołani. Dlatego myślę, że święto Objawienia Pańskiego, które

jest jednym z najstarszych świąt w historii chrześcijaństwa, ma Kościołowi przypominać do czego jest powołany, jaką ma do spełnienia misję.

Kościół ma „przyciągać” do Chrystusa, ma zachęcać do podążenia drogą miłości do Boga i do drugiego człowieka, ma uczyć pokory i szacunku wobec dzieła stworzenia, ma nawoływać do upamiętania i porzucenia grzechu i zwiastować Bożą łaskę dla każdego człowieka.

Jako ci, którzy jesteście częścią Kościoła Jezusa Chrystusa musimy o tym pamiętać i starać się o to, aby inni widzieli w nas świadectwo tego, że także, jak kiedyś mędrcy, pasterze, apostołowie i wielu innych ludzi, odnaleźliśmy w Chrystusie Światłość daną od Boga i w tej Światłości idziemy przez nasze życie, bo ona jest naszą siłą, która daje nam energię do przewycięzania przeciwności i radość z tego, że jesteśmy częścią Kościoła Jezusa Chrystusa. Amen.

Okna pamięci przemawiają

Na ścianie po prawej stronie prezbiterium kościoła św. Krzyża w Słupsku wiszą dwa nietypowe okna, przez które nie sposób dostrzec cokolwiek na zewnątrz.

Znalazły się w tym miejscu w 2011 roku, choć pierwotnie znajdowały się w zakrystii. W trakcie remontu w latach 2003-2005 zostały zdemontowane i zmagazynowane na wieży, skąd trafiły do warsztatu stolarskiego Józefa Maciejewskiego. Tam przeszły gruntowną renowację.

To jedyne oryginalne okna, jakie zachowały się w budynku, co czyni z nich niemych świadków historii kościoła. Okna te nie tylko świadczą o dziedzictwie materialnym parafii, ale także o dorobku teologicznym i duchowym.

9 listopada 2019 roku podczas nabożeństwa upamiętniającego 160 rocznicę wybudowania kościoła, poświęcono zabytkowe okna wraz z dołączonymi do nich tabliczkami upamiętniającymi 15 duchownych, którzy pełnili w nim służbę duszpasterską.

W Informatorze Parafialnym prezentujemy sylwetki duszpasterzy pełniących swoją służbę w murach słupskiego kościoła na przestrzeni 160 lat.

Ks. Tadeusz Warczyński

Dziesiąte okno pamięci poświęcone jest ks. Tadeuszowi Warczyńskiemu, w latach 1980 – 1982 duszpasterzowi zborów niepołskich w województwie koszalińskim i słupskim, z siedzibą w Słupsku.

Tadeusz Warczyński urodził się 1 stycznia 1948 r. Stopień magistra teologii ewangelickiej uzyskał w 1972 roku na Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Pracę magisterską nt. *Syn-teza wiary w Boga i wiary w świat u o. Pierre Teilharda de Chardin w porównaniu z teologią Dietricha Bonhoeffera i*

Paula Tillicha napisał pod kierunkiem ks. prof. dr. Witolda Benedyktowicza. Ordynowany na księdza został 4 marca 1973 r. W latach 1973 – 1976 był oddelegowany do pracy w Kościele Ewangelicko-Reformowanym. Następnie – po powrocie do służby w Kościele luterzańskim – był wikariuszem w parafiach ewangelicko-augsburskich w Kłodzku (1976 - 1977) i Ząbkowicach Śląskich (1978 - 1979).

Służbę duszpasterza – opiekuna niemieckich ewangelików w województwach: koszalińskim i słupskim sprawował w latach 1980-1982. W Słupsku ciężko zachorował i następnie wyjechał do Republiki Federalnej Niemiec.

Na Pomorzu Środkowym oprócz odprawiania nabożeństw w języku niemieckim w słupskim kościele św. Krzyża obsługiwał ponadto zbory niemieckie w: Białogardzie (nabożeństwa w rzymskokatolickim kościele św. Jerzego przy ul. Świdwińskiej 3A), Gardnie Wielkiej

(mieszkanie przy ul. Pomorskiej 2), Głównych (kaplica przy ul. Tadeusza Kościuszki 9), Rokicach (kaplica rzymskokatolicka), Koszalinie (kościół zielonoświątkowy, ul. Zwycięstwa 127), Szczecinku (kaplica przy ul. Wodociągowej) i Wołczy Wielkiej (kościół wiejski). W ewangelickiej kaplicy zborowej w Świdwinie (ul. Cmentarna 1) nabożeństwa odprawiał w języku polskim. Mieszkanie księdza i plebania

Czas jego służby kościelnej na Pomorzu, to okres trudny dla wszystkich mniejszości wyznaniowych, a szczególnie dla zborów niemieckich. Poprawa stosunków z Niemcami Zachodnimi skutkowała licznymi wyjazdami najbardziej aktywnych zborowników i opuszczaniem przez nich ziem słupskiej i koszalińskiej na stałe.

Jan Wild

zboru niemieckiego mieściły się przy ul. Krzywej 1.

Obecnie mieszka w Niemczech, gdzie m.in. przez pewien czas odprawiał nabożeństwa w języku polskim w Düsseldorfie. Po wyjeździe z kraju nie utrzymywał kontaktów z parafianami zboru niemieckiego w Słupsku.

Na zdjęciach:

1. ks. Tadeusz Warczyński po ordynacji
2. kaplica ewangelicka w Głównych
3. kościół św. Krzyża (widok od strony prezbiterium i zakrystii)

O tym, co za nami

Paczki dla dzieci

Również w 2020 roku tradycji stało się zadość i dzieci z naszej Parafii otrzymały prezenty gwiazdkowe od naszych partnerów z Niemiec. Niestety tak jak wszystko w ostatnich miesiącach także i ta akcja miała inny przebieg niż zazwyczaj. Plan był taki, że na początku listopada ks. W. Froehlich, proboszcz naszej Parafii, weźmie udział w konwencji w Niemczech i podczas tego spotkania opowie o Parafii, jej działalności oraz tym, jak przebiega „akcja paczkowa”. To zaplanowane spotkanie z wiado- mych względów zostało odwołane, a paczki przekazane zostały 3 grudnia w połowie drogi pomiędzy Słupskiem a Berlinem, na granicy, w Lubieszynie. Tym razem przywieźli je znani nam już z wcześniejszych wizyt Uwe i Leane Markward.

Gala Wolontariatu

19 grudnia 2020 roku, w naszym kościele odbyła się Gala Wolontariatu zorganizowana przez Regionalne Centrum Wolontariatu w Słupsku. Jedną z wyróżnionych osób była nasza parafianka Anna Szubert. W gali oprócz wyróżnionych wolontariuszy wzięły udział zastępczyni prezydent Słupska Marta Makuch oraz dyrektorka Wydziału Współpracy i Promocji

Urzędu Miasta Słupska. Oprawę muzyczną wydarzenia w formie krótkiego koncertu organowego zapewnił Rafał Przybyło.

Poniżej zamieszczamy tekst laudacji przygotowany na uroczystość wręczenia statuetek.

Szanowni Państwo!

Są wśród nas osoby piękne, dające nadzieję na lepszy świat. Osoby, bez których idea pomagania nie mogłaby się w pełni zrealizować. Reprezentują niespotykany na co dzień katalog cech takich jak: wysoki stopień wrażliwości, empatia, cierpliwość, wy-

rozumiałość, odpowiedzialność i akceptacja.

Mówi się, że dobroć emanuje z ludzi. Wielu z nas doświadcza dobroci wyjątkowych ludzi w pracy i życiu prywat-

nym. Wyjątkowym ludziom dobroć przychodzi naturalnie i nigdy nie jest wyćwiczoną pozą. Są oni mili dla wszystkich i bezinteresowni. Wyjątkowi ludzie są świadomi i nie tracą kontroli nad swoimi emocjami, przez co działają skuteczniej. Umiejętność odnalezienia się w trudnej sytuacji innego człowieka oraz aktywność i chęć do działania przynosi wiele korzyści ludziom będącym w kręgu działania wolontariusza.

Taką piękną osobą jest obecna tutaj Anna Szubert, która od roku 2012 aktywnie uczestniczy w realizacji projektów Parafii Ewangelicko Augsburgskiej w Słupsku i klubu KAWON. Jest osobą młodą, jak wielu z nas obarczoną obowiązkami zawodowymi i rodzinnymi. Wspólnie z mężem wychowuje troje dzieci. Mimo to znajduje czas na pomaganie innym ludziom. Jest innowacyjna, chętna do pracy i współpracy, co przynosi nam, jej przyjaciółom wymierne efekty. Ma stale niezaspokojoną potrzebę rozwijania się i doskonalenia w wielu dziedzinach. Jej kreatywność pozwala osiągać ponadprzeciętne sukcesy. Ania wie doskonale jak działać, żeby

pomagać, ma intuicję, która pozwala ocenić szybko i bezbłędnie skalę i zakres wymaganej pomocy. Jest osobą bardzo skromną, krępującą ją

oklaski i komplementy, nie ma „parcia na szkło”. Wie, że jej praca wolontariuśa mówi sama za siebie, a wyniki są najlepszym dowodem jej zaangażowania. Trudno znaleźć u Ani oznaki egoizmu oraz stawiania siebie ponad innych. W życiu kieruje się empatią, któ-

ra wyraża się poprzez chęć niesienia pomocy drugiemu człowiekowi. Jest niezawodna i można na niej polegać. Przekonaliśmy się o tym w czasie pandemii, kiedy bez wahania pomagała ludziom w trudnych momentach i nie wycofała się mimo zagrożenia COVID – 19.

Brała aktywny udział w spotkaniach i wycieczkach projektowych, podczas których zajmowała się podopiecznymi klubu KAWON. Dzięki jej opiece uczestnicy projektu czuli się bezpiecznie i komfortowo. Ania dbała o ich dobre samopoczucie, pomagała w trudnych momentach i wspierała, kiedy zaszła taka potrzeba. Dzięki pomocy Ani Szubert Parafia Ewangelicko – Augsburska w Słupsku mogła zrealizować w terminie wszystkie aktywne projekty mimo zagrożenia COVID – 19. Jest autorką większości kostiumów i pomysłów aranżacyjnych do spektaklu Jasełek. Znalazła rozwiązanie do realizacji kilku celów projektowych, które zostały zablokowane przez obostrzenia rządu w związku z COVID-19, jest pomysłodawczynią kilku niezbędnych do realizacji projektu pomysłów. Jesteśmy wdzięczni za naszą Anię oraz osoby jej podobne.

Spotkania adwentowe

Tegoroczny adwent przeżywaliśmy w inny niż zazwyczaj sposób. Nie odbyły się tradycyjne spotkania ad-

wentowe, które wpisały się już na stałe w harmonogram naszych parafialnych działań. W zamian za to w czwartki 3, 10 i 17 grudnia na platformie ZOOM miały miejsce półgodzinne spotkania adwentowe, w które wpleciona była muzyka, Słowo i modlitwa. Oprócz duchowej refleksji spotkania te miały tę zaletę, że niezależnie gdzie kto przebywał mógł się spotkać, zamienić kilka słów, czy złożyć innym życzenia.

Remont organów

Dzięki wsparciu finansowemu Miasta Słupska oraz Wojewódzkiego Urzędu Konserwacji Zabytków udało się doprowadzić do końca II etap remontu organów, które znajdują się w naszym kościele od 2007 roku. Zakończony etap remontu obejmował renowację, traktury, wiatrownic i stołury. Odbiór prac odbył się zgodnie z planem w pierwszych dniach listopada, jednak „wypełnianie” wnętrza instrumentu piszczałkami trwało

prawie do Świąt Bożego Narodzenia. Możemy powiedzieć, że teraz instrument, który mamy jest najlepszy w mieście pod względem zachowania oryginalnych elementów i brzmienia. Inauguracja połączona z dziękczynnym nabożeństwem miała się odbyć na początku grudnia, jednak jak wszystko (prawie wszystko), musiała

zostać przesunięta i jest planowana na połowę roku 2021. W Urzędzie Marszałkowskim w Gdańsku został złożony projekt, który przewiduje 3 koncerty organowe, wydanie broszury o organach, ich historii i remoncie oraz przygotowania wystawy o naszym instrumencie, która pozwo-

li zajrzeć w głąb instrumentu, gdzie na co dzień nikt nie ma dostępu. Ciekawą rzeczą jest też, że w kościele w Grabiach (Opolszczyzna) zachowały się oryginalne miechy tego instrumentu. Ich sprowadzenie, renowacja i zainstalowanie w naszym kościele obejmują dwa kolejne etapy remontu „Schlaga”. Ich zamontowanie w instrumencie zamknie koło historii jego tułaczki i sprawi, że będzie on w 100% kompletny, a to podniesie jego wartość historyczną.

Chrzest Anny

W 3. niedzielę adwentu (13.12) odbyła się uroczystość Chrztu Św. Anny Małszyckiej. Ani, jej rodzicom, rodzeństwu i chrzestnym życzymy wiele Bożego błogosławieństwa i radości na drodze wiary.

Pożegnania

15 grudnia 2020 r. w wieku 96 lat, zmarła śp. Frieda Najack zam. w Główniczach. Jej pogrzeb odbył się 19 grudnia w Główniczach

25 grudnia 2020 r. w wieku 61 lat zmarł śp. Gerhard Lemtis zam. w Roninie. Jego pogrzeb odbył się 2 stycznia 2021 r. w Chudaczewie

5 stycznia 2021 r. w wieku 88 lat zmarła śp. Gertraud Dwulit zam. w Niemczech. Jej pogrzeb odbył się 9 stycznia w Słupsku.

*Czczigodni Członkowie Synodu Diecezjalnego,
Przewielebni Księża Proboszczowie, Szanowni Członkowie Rad Parafialnych,*

Zwracam się do Was ze słowem życzeń na Nowy Rok.

Życzę nam Wszystkim, by ten rozpoczęty rok 2021, który w naszym Kościele chcemy przeżywać jako Rok Tożsamości Luterńskiej, był dla całej naszej Jednoty, jak też naszej Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej czasem błogosławionym, w którym będziemy odczuwać Jego Moc i Prowadzenie. Życzę Wszystkim zdrowia, pogody ducha i wiele satysfakcji w różnych obszarach naszej aktywności. Niech Bóg nas przeprowadzi bezpiecznie przez najbliższe 12 miesięcy.

Pragnę Was Drodzy poinformować, że staramy się – na ile jest to możliwe – wypełniać wszystkie powierzone nam przez Pana i Kościół zadania. Najważniejszym naszym zadaniem jest głoszenie Słowa i to wszędzie poprzez różne formy przekazu jest realizowane. Mamy nadzieję, że po feriach dzieci choć częściowo wrócą do nauczania stacjonarnego, a to będzie musiało zrodzić na poziomie parafialnym, czyli punktów katechetycznych, odpowiednie decyzje dotyczące form prowadzenia nauczania katechetycznego.

Informuję, że w Komunikacie Finansowym Konsystorza na rok 2021 zapisana jest zmiana terminu składania dokumentacji finansowej diecezji za rok 2020 do 31 marca 2021r. Zmiana terminu nastąpiła na wniosek Konferencji Biskupów. Zapis ten pozwala na zaplanowanie terminów Synodów Diecezjalnych w późniejszym terminie niż zwyczajowo się odbywały. Terminy przesyłania dokumentacji z parafii do diecezji ustalimy na najbliższym posiedzeniu Rady Diecezjalnej, na pewno nie będzie to przed końcem lutego.

Termin przesłania przez diecezję zbiorczych zestawień danych statystycznych w systemie e-deklaracje pozostał bez zmian, tj. do 15 lutego 2021. Oznacza to parafie powinny złożyć e-deklaracje dotyczące statystyk do 31 stycznia br.

Jako niosący odpowiedzialność za życie Kościoła i zdrowie naszych sióstr i braci, zdajemy sobie sprawę z aktualnego stanu zagrożenia epidemicznego i obostrzeń z tym związanych.

Czekamy więc na decyzje Rządu RP w sprawie możliwości spotkań większej ilości osób, które umożliwią zorganizowanie Zgromadzeń Parafialnych. Na dzień dzisiejszy, organizacja spotkań powyżej 5 osób niezamieszkujących w jednym gospodarstwie domowym jest zabroniona. Prosimy na razie o cierpliwość, mamy nadzieję na poprawę sytuacji, będziemy starali się na Radzie Diecezjalnej wypracować jakieś konkretne propozycje.

*Z najlepszymi życzeniami Bożego Błogosławieństwa
ks. bp Marcin Hintz*

Prośby modlitewne

W Informatorze Parafialnym na stałe zagościła rubryka z propozycjami tematów do modlitwy, które dotyczą życia naszych parafii. To wsparcie, którego potrzebują nie tylko duchowni i rady parafialne, ale cała wspólnota parafii, czyli wszyscy jej członkowie - od najmłodszych do najstarszych.

Prośby modlitewne:

- *o duchownych naszego Kościoła oraz o rady parafialne, jak również wszystkich zaangażowanych w dzieło diakonii i misji;*
- *o to jak być świadkami pokoju, jaki przynosi Jezus, w świecie w którym coraz mocniej dochodzą do głosu napięcia, wrogość i nienawiść;*
- *o wszystkich, którzy wykonują zawody niezbędne do naszego funkcjonowania i przez to narażają się codziennie na zarażenie wirusem;*
- *o osoby starsze, które są szczególnie narażone na zarażenie, i o pracowników służby zdrowia, którzy pracują pod dużym obciążeniem;*
- *o rodziny, które w ostatnim czasie doświadczone zostały śmiercią bliskich, by dobry Bóg pocieszał ich po stracie ukochanych;*
- *o to, żeby Biblia była powszechnie czytana i prowadziła do poznania i wyznania Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Pana;*
- *o chrześcijan w wielu krajach świata, którzy doświadczają wrogości i prześladowań za przyznawanie się do wiary;*
- *o chorych, samotnych, opuszczonych i o wszystkich, którzy przeżywają trudne momenty swojego życia;*
- *o osoby zagubione i poszukujące sensu życia;*
- *o nasze miasta - o mądrość dla rządzących, głód Bożego Słowa i rozpoznanie misji, jaką Bóg nam powierzył;*
- *o to aby Nowy Rok dał nam nowe perspektywy i nadzieję;*
- *o nasze parafialne inicjatywy oraz wszystkich naszych partnerów, którzy pomagają nam w ich realizacji*

BĄDŹ PRZY MNIE

Polskie Towarzystwo Opieki Duchowej w Medycynie (PTODM), we współpracy z Centrum Monitorowania Jakości w Ochronie Zdrowia, Zespołem Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia i Polską Radą Ekumeniczną, pod patronatem honorowym Rzecznika Praw Pacjenta realizuje ogólnopolski program **„Bądź przy mnie – wsparcie społeczne i duchowe dla pacjentów hospitalizowanych z powodu COVID-19”**.

Celem programu jest zapewnienie, aby żaden chory na COVID-19 nie był samotny w szpitalu, zwłaszcza w okresie zagrożenia życia, bezradności i umierania, aby nikt nie był pozbawiony opieki duchowej właśnie wtedy, gdy najbardziej jej potrzebuje. Do udziału w programie zostały zaproszone szpitale wchodzące w skład systemu zabezpieczenia szpitalnego.

W celu umożliwienia chorym na COVID-19, szczególnie niesamodzielnym, w stanie ciężkim lub w stanie zagrożenia życia, wirtualnego kontaktu z osobami bliskimi, w ramach pierwszej części programu („Porozmawiaj ze mną”) zostaną szpitalom uczestniczącym w programie dostarczone smartfony z pakietem darmowych rozmów i transmisji danych – przekazał je bezpłatnie Polkomtel, operator sieci Plus z Grupy Polsat. Partnerem, który zapewni na swój koszt dostarczenie przesyłek z telefonami do szpitali, jest FedEx Express. W ramach drugiej części programu („Podnieś mnie na duchu”) PTODM zapewni wsparcie w zakresie środków ochrony indywidualnej dla kapelanów, przekazanych na ten cel przez Zespół Konferencji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia, Polską Radę Ekumeniczną oraz wydawnictwo Medycyna Praktyczna, które dostarczy te środki do szpitali.

Program „Bądź przy mnie” miał szczególne znaczenie wobec Świąt Bożego Narodzenia, które wielu chorych musiało spędzić w szpitalu, w odizolowaniu od swoich bliskich, ale będzie kontynuowany do końca pandemii COVID-19.

Informacje o programie znajdują się na stronie internetowej ptodm.org.pl.

POLSKIE TOWARZYSTWO
OPIEKI DUCHOWEJ
W MEDYCYNIE

Telefon, który przyniósł ulgę

Grzegorz Giemza

osierocony syn

W niedzielę, 18 października, rano zadzwonił telefon. Dzwoniła moja mama. Numer rozpoznałem od razu, bo dzięki życzliwości pacjenta z sali, który pożyczył jej swój telefon dzień wcześniej, kilka razy z nią rozmawiałem. Mama trafiła do szpitala w sobotę. Została przywieziona z domu opieki, w którym mieszkała od roku. Dzielił nas dystans 400 km. Od tygodnia miała zdiagnozowany COVID-19, w sobotę rano jej stan się pogorszył. Personel postanowił wezwać pogotowie. Decyzja była natychmiastowa – szukamy szpitala. Trochę trwało (taki eufemizm), zanim znaleziono szpital, który by ją przyjął. Potem 90 km drogi do niego, około 2 godzin oczekiwania w karetce i... mama trafiła do sali na tzw. dostawkę. I dzięki Bogu, bo właśnie na tej sali leżał przemiły pacjent, który pozwolił jej korzystać ze swojego telefonu i dzwonić do wszystkich bliskich. Dzięki temu wiedzieliśmy, gdzie jest, bo gdy karetka wyjeżdżała, nie było to jeszcze jasne. Ta bardzo samodzielna kobieta zawsze potrafiła zorganizować cały świat wokół siebie przez telefon, ale tym razem jej komórka została w pokoju w domu opieki, w strefie covidowej.

Wracając do niedzielnego poranka.

– Jest tam gdzieś Bożena? – zapytała. Chodziło o moją żonę.

– Tak.

– Zawołaj ją, bo chcę wam coś powiedzieć.

Żona przyszła do pokoju, a ja włączyłem telefon na tryb głośnomówiący. Mama wtedy zaczęła do nas mówić.

– Dzwonię, bo wszystko może się stać. Miałam dobre życie. Dziękuję wam. Wiecie, że czasem mówiliśmy sobie szczerze trudne rzeczy, ale zawsze potem wszystko wyjaśnialiśmy. Bożena, dziękuję ci. Staralam się żyć w zgodzie ze wszystkimi. Powiedźcie to wszystkim znajomym. Kocham was. Powiedźcie dzieciom, wnukom i prawnukom, i wujkowi, że bardzo was wszystkich kocham...

– Mamo, też ci dziękujemy. Kochamy cię, z Bogiem.

– Wiem. Z Bogiem.

Następnego dnia zadzwoniła jeszcze raz. Z trudnością już mówiła, ciężko oddychała pod respiratorem. Chciała, żebym zorganizował dostarczenie jej paru rzeczy z domu opieki. We wtorek rano zadzwonił telefon, tym razem numer stacjonarny szpitala. Mama zmarła.

Dlaczego o tym piszę? Bo teoretycznie, a jestem ewangelickim duchownym, posiadam wiedzę na temat towarzyszenia osobom umierającym i w żałobie.

Zresztą, prowadząc kursy i szkolenia z tej dziedziny, często podkreślałem, jak ważna jest możliwość pożegnania się z osobą umierającą. Jakie to jest bezcenne dla osoby, która odchodzi, a także dla jej rodziny. Teraz doświadczyłem tego na własnej skórze. Poczułem, jak to jest, gdy nie można wejść do domu opieki, żeby zobaczyć bliską osobę, gdy nie można dostać się na oddział szpi-

talny, żeby przy niej być, kiedy umiera. Doznałem, co robi z człowiekiem oczekiwanie bez możliwości nawiązania kontaktu. Wyobrażanie sobie bezradności mamy czującej, że umiera w osamotnieniu... Ból, wściekłość, smutek, gniew, bezsilność... Doświadczyłem również tego, jak uwalniające jest powiedzenie w ostatnich dniach czy chwilach życia, że się kocha, że się jest wdzięcznym, a jeszcze ważniejsze okazało się usłyszeć to samo. Mama, gdy była jeszcze świadoma tego, co się dzieje, pogodziła się z tym, co nastąpi, i zadzwoniła do nas, bo obok niej była życzliwa osoba – pacjent, który poszedł do niej, gdy została przeniesiona do innej sali, żeby mogła zatelefonować. Ale co by było, gdyby obok nie było tego człowieka z telefonem? Przecież nie każdy jest świadomy, że umiera. Bywa, że osoby umierające nie mogą się pożegnać, ani też nikt ich nie żegna. Rozmowa telefoniczna może przynieść ulgę – wszystkim, również personelowi szpitala. Tylko co, jeśli nie ma takiej możliwości?

Za: Brożek B., Giemza G., Polaczek J., Gajewski P., Krajnik M.: Bądź przy mnie – czyli trzy historie o samotności. O potrzebie opieki duchowej w czasie pandemii COVID-19. Med. Prakt., 2020; 12: 141–145 (całość czytaj na <https://ptodm.org.pl/badz-przy-mnie/>)

Celem programu jest obniżenie poziomu stresu i podniesienie jakości życia chorych leczonych w szpitalach poprzez zapewnienie im wsparcia społecznego i duchowego.

Podpora 1: Porozmawiaj ze mną
Umożliwienie chorym, szczególnie
niesamodzielnym, w stanie ciężkim
lub w stanie zagrożenia życia,
wirtualnego/telefonicznego
kontaktu z osobami bliskimi.

Podpora 2: Podnieś mnie na duchu
Umożliwienie chorym osobistego kontaktu z kapłanem.

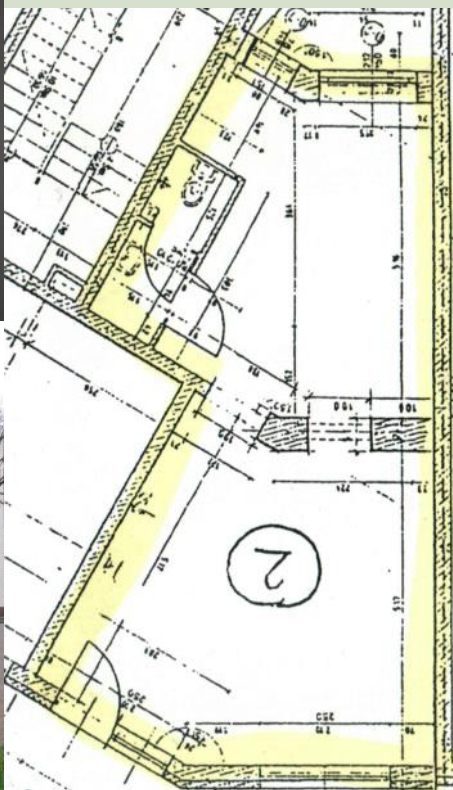
www.ptodm.org.pl

medycyna praktyczna

Parafia dysponuje lokalem użytkowym do wynajęcia na działalność gospodarczą.

- Lokal o powierzchni 51,7m² znajduje się przy ul. Sygietyńskiego 7 w zrewitalizowanej części miasta. Lokal obejmuje 2 pomieszczenia biurowe oraz ubikację z umywalką.
- Wejście bezpośrednio z ulicy do pomieszczenia biurowego.
- Wygodne, bezpłatne miejsca parkingowe przed budynkiem.
- Kontakt pod telefonem: 59 843 29 36

lub 605 093 872

Humor z befką

Pewien pastor na zakończenie nabożeństwa miał udzielić ślubu parze młodej. Kiedy zamierzał zaprosić nowożeńców przed ołtarz zupełnie zapomniał ich imion. Próbuując wyjść z opresji powiedział do zebranych w kościele ludzi: *Teraz zapraszam do przodu tych, którzy chcą zawrzeć związek małżeński!* Natychmiast z ławek wstały cztery niezamężne kobiety, trzy wdowy, czterech wdowców i sześciu nieżonatych mężczyzn i wszyscy podeszli do ołtarza.

W poniedziałek pani w szkole pyta pierwszoklasistów, czy miło spędzili niedzielę i czy chcieliby o czymś wyjątkowym opowiedzieć. *Ja, proszę Pani* - zgłasza się Marysia, *ja wczoraj widziałam Pana Boga...* Hmmm, to ciekawe, - odpowiada nauczycielka – *opowiedz, nam jak to było? Gdy razem z tatą spacerowaliśmy po lesie to z naprzeciwka podszedł do nas starszy pan z długą, siwą brodą, którego tata musiał znać, bo powiedział: O dobry Boże, a ty skąd żeś się tu wziął!?*

W pewnej amerykańskiej gazecie kościelnej zamieszczono notatkę pewnego księdza:

Tak.....często.....wygląda.....kościół.....patrzac.....Z.....ambony.....podczas.....kazania.

Takwyglądałbygdbyprzyszliwszyscyktórzymoglibyprzyjściwłaściwiepowiniprzyjść.

Kto powie, jak można zdefiniować elektryczność?

Kasia zgłasza się i mówi: *Elektryczność jest wtedy, gdy rano przy wstawaniu towarzyszy nam napięcie, z oporem idzie się do szkoły, na lekcjach płynie się pod prąd, wraca się do domu naładowanym i dochodzi do snu z bratem.*

Opracował ks. W. Froehlich

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY ZŁOŻONE NA RZECZ PARAFII! ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA SKŁADKI KOŚCIELNEJ

Składkę można opłacać w kancelarii parafialnej lub przelewać na konto parafialne z dopiskiem darowizna - składka kościelna rok imię i nazwisko (pozwoli to na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku):

25160014621816836860000001

Dla innych darowizn obowiązują te same konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej. Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej ZASADY OGÓLNE

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić **co najmniej 1%** jego dochodu.

2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

PRZYKŁADOWE, MINIMALNE KWOTY SKŁADKI PARAFIALNEJ W ZALEŻNOŚCI OD DOCHODU DANEJ OSOBY

Dochód miesięczny	Składka miesięczna	Składka roczna
1 000,00 zł	10,00 zł	120,00 zł
1 300,00 zł	13,00 zł	156,00 zł
1 600,00 zł	16,00 zł	192,00 zł
2 000,00 zł	20,00 zł	240,00 zł
2 500,00 zł	25,00 zł	300,00 zł
3 000,00 zł	30,00 zł	360,00 zł
3 500,00 zł	35,00 zł	420,00 zł
4 000,00 zł	40,00 zł	480,00 zł
4 500,00 zł	45,00 zł	540,00 zł
5 000,00 zł	50,00 zł	600,00 zł
5 500,00 zł	55,00 zł	660,00 zł
6 000,00 zł	60,00 zł	720,00 zł
6 500,00 zł	65,00 zł	780,00 zł
7 000,00 zł	70,00 zł	840,00 zł
10 000,00 zł	100,00 zł	1 200,00 zł

KALENDARZ OFIAR OGÓLNOKOŚCIELNYCH

1. noworoczna na Fundusz Socjalny: 167,80

2. na Fundusz Stypendialny:

3. na Diakonię Polską:

4. na Fundusz Bratniej Pomocy im Gustawa Adolfa:

5. na Domy Opieki (ofiara żniwna):

6. na Fundusz Ewangelizacyjno-Misyjny:

7. Fundusz na Diasporę:

PLAN NABOŻEŃSTW NA STYCZEŃ/LUTY 2021

DZIEŃ	SŁUPSK D	SŁUPSK PL	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
01.01.2021 Nowy Rok		16.30		
03.01 2. po Bożym Narodzeniu	9.30	10.30 		odwołane
06.01 Święto Epifanii		16.30		
10.01 1. po Epifanii		16:30 	8.30	
17.01 2. po Epifanii		10.30 		
24.01 3. po Epifanii		10.30 	8.30	
31.01 Ostatnia po Epifanii		10.30 		
07.02 2. przed postem	9.30	10.30 		odwołane
14.02 Przedpostna		10.30 	8.30	
21.02 Invocavit (N. Diakonii)		10.30 		
28.02 Reminiscere		10.30 	8.30 	